

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Kedaj in kako pade odločitev glede potrditve Hribarja za ljubljanskega župana.

Dunaj, 18. avgusta. Po informacijah dunajskega urednika »Slov. Naroda« je pričakovati, da pade odločitev glede potrditve ali nepotrditve poslanca Hribarja za ljubljanskega župana prav v kratkem. Vse govori za to, da ta odločitev ne bo neugodna.

Poslanec Hribar o svoji potrditvi za ljubljanskega župana.

Praga, 18. avgusta. Včerajšnja »Union« prinaša članek poslanca Hribarja, na katerega opozarjamo naše čitatelje. V tem članku poudarja, da se je odločila vlada za ta svoj korak radi njegovega delovanja kot slovanski in slovenski poslanec. Pozornost vzbujajo zlasti Hribarjeve navedbe glede domnevanja, da je vzrok nepotrditve njegovo nastopanje napram vojaštvu, ki so baje vzrok, da se ta zadeva že tako dolgo pleče in da še ni padla odločitev. Hribar navaja pohvale in zahvale vojaške uprave za svoja prizadevanja glede upravičenih njih teženj, zlasti glede ljubljanske garnizije. Te pohvale in zahvale je sprejel uprav v zadnjem času, najnovejše datirajo iz leta 1909. Hribarjev članek prav jasno dokazuje, da proti njegovi nepotrditvi za ljubljanskega župana ni niti enega stvarnega argumenta.

Francosko časopisje o nepotrditvi poslanca Hribarja za ljubljanskega župana.

Pariz, 18. avgusta. Pariški časnik se bavi obojstrano z znano afero glede nepotrditve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana. Med drugimi prinašata »Echo de Paris« in »Petit Journal« dalje razprave o celi zadevi. Te razprave so sicer netočne, ker so posnete po nemških tozadevnih vesteh, vendar pa oboje časnika smatrata poslanca Ivana Hribarja kot žrtev avstrijskih Nemcev, ki se hočejo na vsak način maščevati nad slovanskim in slovenskim delovanjem ljubljanskega župana.

Lopovstvo ljubljanskih kazinotov.

Dunaj, 18. avgusta. Semkaj prihajajo neprestano brzobjavna poročila o velikanskih protidinastičnih in protipatrijotičnih demonstracijah, ki so se baje vršile snoči v Ljubljani. Občinstvo je baje izžvižgalo godbo 27. pešpolka, pred Kazino vprizorilo velikanske demonstracije in pred Prešernovim spomenikom zbrana množica je po teh poročilih demonstrativno kričala »Živio Hribar! Živio Srbija! Pereat Avstrija!« ter podobno. (Op. uredništva: V Ljubljani ni o teh demonstracijah prav nič znanega in radi tega hočemo tem tendencioznim in lažljivim vestem posvetiti vso pozornost, ker vemo, kaj nameravajo pobesneli ljubljanski kazinoti s temi vestmi doseči.)

Proslava cesarjeve osemdesetletnice v Avstriji.

Dunaj, 18. avgusta. Iz vseh provincijalnih mest dohajajo poročila o pripravih za današnjo proslavo cesarjeve osemdesetletnice. Skoraj povsod je ta proslava določena humanitarnim prireditvam in ustanovam, kar tudi odgovarja cesarjevi volji.

Odlikovanje.

Dunaj, 18. avgusta. Povodom osemdesetletnice je podelil cesar ministrskemu predsedniku baronu Bienenrathu red sv. Štefana.

Vojaška odlikovanja.

Dunaj, 18. avgusta. Cesar je podelil povodom svoje osemdesetletnice šefu generalnega štaba Konradu pl. Hötendorfu baronstvo. Nadvojvoda Leopolda Salvatorja je imenoval imejteljem 13. artilerijskega regimenta. Ravno tako je imenoval celo vrsto visoke generalitete za imejtelje posameznih polkov med drugimi tudi kranjskega rojaka fml. Schemna, tirolskega kornega poveljnika in poveljnika 3. kora v Gradeu generala. Schifkovskega.

Nadvojvode in nadvojvodinje pri cesarju.

Isli, 18. avgusta. Včeraj je dospelo semkaj 72 avstrijskih nadvojvod in nadvojvodinj, da se poklonijo danes cesarju in mu čestitajo k osemdesetletnici. Mesto se z vso vnemo pripravlja, da kar najslajše proslavi jubilej svojega najvišjega letoviškega gosta.

Časopisje v Nemčiji povodom osemdesetletnice našega cesarja.

Berolin, 18. avgusta. Nemško oficijalno časopisje prinaša povodom osemdesetletnice avstrijskega cesarja toplo pisane članke, v katerih se slavi cesarja Frana Josipa kot Nestorja evropskih vladarjev, zlasti pa kot zvestega zaveznika nemške države.

Sklicanje državnega zbora.

Praga, 18. avgusta. Današnja »Union« poroča, da bo državni zbor že sklican sredi septembra k tridnevni zasedanju, da se izvolijo delegati za delegacije. Nato se državni zbor ne odgodi, temveč da predsednik le naznani, da se prihodnja seja vrši enkrat v oktobru. Informacije dunajskih listov iz Isli potrjujejo to vest »Uniona«.

Državna akcija proti podraženju.

Dunaj, 18. avgusta. Ministrski svet se bo pečal v prihodnji seji tudi s sredstvi, ki naj bi omejila podraženje živine in stopnjevali se zvišanje cen mesa. Razven že v brzobjavki v našem sinočnjem listu navedenih vprašanj v tem oziru, se bo pečal ministrski svet pri tej priliki tudi s predlogom glede prepovedi izvoza živine in pa s predlogom dunajskih mesarjev, ki so predlagali, naj se skrbi za uvoz živine iz Holandskega, Francoskega in Italije.

Regulacija Pesnice.

Celje, 18. avgusta. Cesar je potrdil od štajerskega deželnega zbora sklenjen zakon glede regulacije Pesnice v mariborskem okraju.

Bojkot proti mesarjem na Nižje Avstrijskem.

Korneuburg, 18. avgusta. Ker so mesarji zvišali cene mesu, je sklenilo tukajšnje prebivalstvo, bojkotirati mesarje in se vzdržati mesnih jedi tako dolgo, dokler ne bodo popustili mesarji s cenami ali pa se jim ne dovaža z Dunaja cenejše meso.

Demonstracije dunajskih izvoščakov.

Dunaj, 18. avgusta. Dunajski izvoščaki so včeraj popoldne vnovič demonstrirali proti obligatorni uvedbi taksometra. Na stotine fijakarskih voz je vozilo v demonstrativnem obhodu, ki se je pomikal po ulicah dunajskega pratra.

Mistificirana požarna bramba. Velika nesreča.

Dunaj, 18. avgusta. Včeraj popoldne je bila dunajska prostovoljna požarna bramba alarmirana in avizirana, da gori v Pratru »Lustspieltheater«. Brizgalnice so vsled tega v naglem diru hitele na lice mesta. V Pratru samem je bilo mnogo občinstva. Pri tej rešilni akciji pa se je pripetila večja nesreča. Eden gasilnih avtomobilov je namreč zavozil v številno množico občinstva. Pri tem je povozil enega stražnika do smrti. Tudi drugih oseb je več težko ranjenih. Najlepše pri celi tej nesreči pa je to, da se je končno izkazalo, da je bila gasilna postaja mistificirana in da v gledišču sploh ne gori.

Aretirani anarhisti (?) na Reki. Blamirana policija. Skrajna trdovratnost.

Belgrad, 18. avgusta. Uradno se potrjuje, da sta na Reki aretirana Srba Mihajlović in Predić, ugledna belgradska meščana in sicer je eden trgovec, drugi uradnik. Reška policija se je torej pri svoji aretaciji zmotila in doživela novo blamažo.

Reka, 18. avgusta. Tukajšnja policija še vedno vstraja na stališču, da sta aretirana Srba anarhisti, ki sta bila namenjena izvršiti na Cetinju atentat na črnogorskega kneza Nikito in ki sta se v ta namen že hotela odpeljati v Kotor. Po zatrdilu reške policije je črnogorska vlada že pred 14 dnevi obvestila policijo o tem, da se namerava izvršiti povodom jubilejskih slavnosti na Cetinju na kneza Nikito atentat. Radi tega je tudi naprosila reško policijo, naj strogo pazi na posamezne potnike, ki so namenjeni v Cetinje, ker je gotovo, da se podajo tja posamezni individui z anarhističnimi nameni.

Avstrijski mornarji desertirali v Argentini.

Dunaj, 18. avgusta. Včerajšnji dunajski listi so prinesli vest, da je desertiralo v Argentini na avstr.

bojni ladji »Cesar Karl VI.« vsega skupaj 28 podčastnikov in mornarjev. Ta vest se sedaj uradno potrjuje s pristavkom, da na argentinski obali navadno desertirajo mornarji raznih držav, ker upajo, da si bodo mogli vstvariti v razvijajoči se republiki Argentini ugoden gospodarski položaj.

Turška deputacija na Cetinju.

Cetinje, 18. avgusta. Turško posebno poslaništvo, ki je prišlo čestitat na Cetinje knezu Nikiti k njegovemu slavlju, je odpotovalo iz Cetinja. Na banketu, ki se je tem povodom vršil, sta knez Nikita in voditelj turške deputacije Hilmi-paša imela presrečne napitnice, v katerih se je naglašalo prijateljstvo med Turško in Črno goro.

Domnevanja o vzrokih požarja na bruseljski svetovni razstavi.

Bruselj, 18. avgusta. Dosedanja raziskovanja in preiskovanja o pravem vzroku, kako je nastal pravzaprav požar v bruseljski svetovni razstavi, kažejo vedno bolj, da je nastal požar najbrže vsled lahkomišljenosti nočnih čuvajev, ki so celo kadili v posameznih skrajno nevarnih prostorih. Na drugi strani se pa celo domneva, da je s požarjem v zvezi cela tatinska družba, katera si je hotela na ta način pridobiti priliko za krajo. Za to razlaganje govori zlasti okolnost, da so se navzlic temu, da je takoj po izbruhnem požaru nastala med občinstvom splošna panika, pojavili na pogorišču tatovi, ki so pokradli in odnesli za mnogo tišoč vrednosti. Zaradi tega se domneva, da so s požarom v zvezi ljudje, ki so komaj čakali na to ugodno priliko za krajo.

Spor med Špansko in Vatikanom.

Rim, 18. avgusta. »Osservatore Romano« dementira vest, da bi bil papež koga pooblastil, da naj se pogaja s Špansko o pogojih, pod katerimi bi se mogla začeti znova nova pogajanja. List dalje tudi zanika, da bi bil papež prepovedal španskim katolikom nadaljne demonstracije. — Končno napada ministrskega predsednika Canaleja kot blebetastega klepetarja.

Razveljavljen nov telefonski tarif.

Dunaj, 18. avgusta. Ker je našel novi telefonski tarif v industrijskih in trgovskih krogih najodločnejši odpor, se je odločila vlada, da ga za sedaj opusti in predloži industrijskemu svetu v pretres. Kot referenta sta določena predsednik liberške trgovinske in obrt. zbornice Neumann in predsednik zveze avstrijskih industrijcev Zeller.

Kolera v Odesi.

Bruselj, 18. avgusta. Po poročilih iz Odesa ni obolelo na kolero samo 6 oseb, marveč 56.

Še par pripomb k dr. Šusteršičevi politiki.

Trežno, kritično opazovanje dr. Šusteršičeve politike je prineslo, — sicer pozno, a prineslo vendar — spoznanje, da se v maski narodnega junaka, ki gre v boj na pozvoja - vlado, skriva le menfistovski obraz strogo strankarskega voditelja, kateremu je celo lastna stranka le dobrodošlo, potrebno sredstvo v dosegu osebnih koristi.

Naj vpije »Slovence« in naj se gerira dr. Šusteršič še tako previdno, češ, da mu je le za nacionalno politiko, za spremembo sistema, vse skupaj je koncem vseh koncev le skrbno maskiran boj za njegovo politiko osebnih čustev, osebnih in deloma strogo strankarskih interesov, a čim bolj pridobiva tla med avstrijskimi slovanskimi politiki to pravo spoznanje in prepričanje, tem večja je nervoznost dr. Šusteršiča in njegovega glasila, saj toliko politične predvidnosti ima pač vsakdo, da sodi, da je v tem položaju dr. Šusteršič na parlamentarnem zenitu . . . bil.

S spoznanjem dr. Šusteršičevih motivov, ki so vodili v celi pretekli parlamentarni kampanji, v odkritem spoznanju napačnosti njegove taktike in v javnem uporu proti njej se razodeva fakt, da je zenit njegove parlamentarne veljave prekoračen in da pade njegova zvezda tem nižje, čim popolnejše bo to spoznanje v slovanskih krogih.

Upam, da posebej »Slovenski Narod« kot glasilo Slovencev vobče in narodno - napredne stranke posebe, pač nima nobenih interesov, da bi to padanje zadrževal, ker ž njim ni tangiran v svoji eksistenci ne slovenski narod in tudi ne narodno - napredna stranka, ampak le dr. Šusteršič bo prisiljen, uresničenje svojih osebnih in strankarskih interesov odložiti »ad kalendas Graecas« in jih podrediti slovenski in slovanski skupnosti, ali pa izdajalsko iskati zavetja pri Luegerjevih diadohkih.

Da se je spoznalo dr. Šusteršiča in njegovo stranko v njenih strogo strankarskih končnih ciljih, za to so skrbeli — hvala jim — tudi njegovi, preognjevit in diplomatično premalo izkušeni tovariši, ki so dovolili v preveliki samozavesti in še večjem bizantinizmu napram svojem vodji vpogledati v sklepne karte dr. Šusteršičeve igre. V zaslugo si sme šteti »Slovenski Narod«, da je od časa do časa v opazovanju dr. Šusteršičeve kampanje prinesel svoj: »timeo Danaos, et dona ferentes.«

V slovenski javnosti je skoraj izključno — žal — priljubljena metoda, da se pritruje tistemu, ki meče

v svet radikalne fraze, operira v politiki s kijem in ne s pravim, tihim parlamentarnim orožjem. Ker si je nadel z veliko gesto dr. Šusteršič obleko narodnega velikega duhovna, stala je slovenska javnost več ali manj na njegovi strani in slovanski politiki so ob tem pojavu smatrali za svojo dolžnost, slediti mu kot navideznu tolmaču želj in naziranj celokupnega slovenskega naroda, a ob pravem času so se oglasili in uprli vendar ugledni možje bratskih narodov in izrekli, da je Šusteršič na krivih potih, da nam je njegova politika v škodo in da odrekajo svojo pomoč pač dr. Šusteršiču v osebnih in strogo strankarskih težnjah, a ne slovenskemu narodu kot takemu. S tem pa je prekršil račun »V. L. S.« in njenemu vodji, in odtod ves gnjev na Miklošičevi cesti in časnikarsko divjanje v Kopitarjevi ulici.

Cilji dr. Šusteršičeve politike so bili strogo osebni in strankarski, sredstva le izrabljanje slovenskega narodnega programa, a taktika zgrešena.

Naloga in delo politika je, ustvarjati nove vrednote ali skrbeti za njih poznejšo realizacijo, sploh produktivno delovati v korist naroda in države. A če se vprašam, kaj je bilo v vsem delovanju dr. Šusteršiča v državnem zboru produktivnega, moči ohranjujočega, pridem do vseskozi negativnega rezultata. Jedro konstitucionalizma je vendar, da narod po svojih zastopnikih legislativno sodeluje, sodoči, da vlada brez njega in celo proti njemu ne stori ničesar. Če pa primerjamo s tem dr. Šusteršičevo taktiko, pa opazimo, da se parlamentarizem ubija in diskreditira. S potoki krvi in ječami so najboljši možje priborili moderno institucijo ljudskega zastopstva, a sedaj pod krinko boja za narod, v resnici pa v boju za osebne in strogo strankarske cilje, pod krinko demokratizma ubijajo konstitucionalno misel ljudski demagogi; z demokratično pozo opravljajo posel nekdanjih reakcionarnih absolutističnih krvnikov. S taktiko, kakor jo zasleduje dr. Šusteršič, se prav nič ni zlomila moč vlade, ampak celo okrepla. Ta taktika sili vlado na reakcionaren, absolutističen tir, maskiran pri nas s § 14, ta taktika naravnost kastrira eksekutivni organ ljudske volje in ga spravlja ob ugled in veljavo pri ljudstvu, zato se je pravi demokratični in posebe še konstitucionalno misleč politik sploh ne bi smel posluževati, ali pa vsaj tako ne, kakor dela to dr. Šusteršič in njegova stranka.

Taktiko uporablja sedaj kot svoje orožje Šusteršič za svoje osebne in strogo strankarske namene pod pre-

tvezo boja za narodne postulate. Komur ni dr. Šusteršič in njegova stranka vse, ta mu na sedanji poti ne more slediti. S. L. S. in njen vodja naj podredita svoje interese celokupnosti in naj pod krinko nacionalnosti absolutistično ne terorizirata svojih rojakov in zastopnikov bratskih narodov, pa bo več soglasja doma in v »Slovanski uniji« in s tem tudi več uspehov.

Odlikovanje povodom cesarjevega jubileja.

Cesar Franc Josip je podelil: plemstvo: Henrik Schollmayr-Lichtenbergu, gozdnemu in domskemu ravnatelju na Šnepergu; red železne krone II. vrste: komorniku in majorju v p. Nikolaju grofu Chorinskemu v Malem Lošnju, red železne krone III. razreda: vladnemu svetniku v pokoju dr. L. Thomannu pl. Montalmar v Trstu; viteški križec Fran Josipovega reda: rudniškemu oskrbniku Tomažu Glantschnigu v Mislinju, primariju dr. Vinku Gregoriču v Ljubljani, Franu Hrastelju, dekanu v Konjicah, Rikardu Ježeku, tovarnarju v Blanskem, podpolkovniku v p. Karlu Kastlu pl. Traunstadt v Ljubljani, Antonu Kržiču, veroučitelju na učiteljski v Ljubljani, Kristofu Lucihu, trgovcu v Trstu, dr. Ivanu Mavčiču, odvetniku v Splitu, Jakobu Karlu Polaku, tovarnarju v Ljubljani; Elizabetin red II. vrste: Gabrieli grofici Aueršpergovi v Spod. Šiški; naslov cesarskega svetnika: Franu Dobretu v Ljubljani; zlati zaslužni križec s krono: mestnemu fiziku dr. Otmarju Kraju v Ljubljani, trgovcu Franu Omerzi v Kranju, župniku Martinu Osenjaku v Šent Petru pri Radgoni, Ivani Scherbaum v Mariboru, sodarju Franu Steudte v Ptuj, župniku Fr. Volariču v Vrbeniku in župniku Antonu Zarliju v Volčah; zlati zaslužni križec: Franu Barletu, pisarniškem pristavu mestnega magistrata v Ljubljani, in Benigni Župeve, predstojnici usmiljenk v Elizabetni otroški bolnici v Ljubljani.

Velesrbska zarota na Dolenjskem.

Širom naše slovenske domovine je znano prijazno dolenjsko metece *, ki pa je doslej imelo le ta veliki nedostatek, da še ni bilo sedež veteranskega društva. Pojavili so se bili že poskusi za ustanovitev takega društva, a je ostalo le pri poskusih. Ko se je pa v metece * priselil vpokojeni uradni sluga deželne vlade Johann Schelessnigg, začel je takoj z vsemi silami delati na ustanovitve

veteranskega društva. Njegova misel je padla na rodovitna tla in skoro vsak večer je do pozne ure v gostilni pri »Beli vrani« snovlavo več mož prepotrebno veteransko društvo.

Ko se je tako stvar na vse strani temeljito pretresla in preresetala, sklical je končno Johann Schelessnigg ustanovni shod v društveni lokal pri »Beli vrani«. Njegovemu povabilu se je odzvalo šest navdušenih bodočih veterancev, katere je z velepomembnim nagovorom pozdravil sklicatelj Johann Schelessnigg, ki je svoj, vsestransko odobran nagovor končal s pozivom, da naj vsi navzoči pristopijo kot člani k prepotrebemu veteranskemu društvu. Na ta poziv prijavilo je tudi vseh šest poslušalcev takoj svoj pristop k društvu, kar je dalo sklicatelju Johannu Schelessniggu hvaležen povod, da je z novim govorom pohvalil bodoče veterance.

Koncem govora je pa pozval navzoče, da naj si izvolijo »šarže«, to je havptmana, oberlajmonta, lajtmonta, fejbabela, firarja in koprola. S tem predlogom so bili vsi navzoči zadovoljni in so z ozklim izvolili havptmanom našega Johanna Schelessnigga. Nato so pa bolj po domače razdelili med seboj ostale »šarže«. Mesarju Sekiri so rekli: »Ti boš oberlajtmont!« peku Hlebeu: »Ti boš lajtmont!«, sodarju Pipi: »Ti boš fejbabel!«, čevljarju Smoli: »Ti boš firar!«, in kovaču Mehu: »Ti boš koprol!« S tem so bile vse šarže odane. Žalosten je poslušal mojster Šivanka, kako so se najlepše šarže delile njegovim prijateljem in kako je celo zadnja šarža »koprola« kot zrelo jabolko padla v naročje njegovega staremu sovražniku Mehu. To mu je izvil iz prs obupen klic: »Me, e, e. Kaj pa jaz? Me, e, e!« Na to so mu vsi navzoči enoglasno odgovorili: »Ti si pa gmajnar!« Ko je pa mojster Šivanka začel te besede, mu je pa zrasel greben, da je z najbolj meketajočim glasom zagrmel svojim meketajočim tovarišem: »Jaz se pa ne grem.« Te besede so padle med ravnokar izvoljene »šarže« kakor bomba, in kakor besni so vsi planili po ubogem mojstru Šivanki. Iz bojazni, da ne bi besedam sledila še dejanja, izmuznil se je Šivanka skozi odprta vrata in izginil v temno noč, svoje bivše veteranske tovariše pa pustil v največjem razburjenju in zadregi, ker je spravil v nevarnost obstoj ravnokar ustanovljenega veteranskega društva. V ti zadregi je našel pravo besedo in misel naš Johan Schelessnigg. Izustil je namreč krilate besede: »Šivanka je srbiš feršverar, pa jaz mu bom že pokazal!« Po teh besedah se je odvalil vsem »šaržam« od srca velikanski kamen in tako napravil prostor oni množini

LISTEK.

Vestalkina ljubezen.

(Dalje.)

Vstal je in hitel domov. Ni slišal bučanja in silnega hrupa, ki se je razlil in naraščal z vsakim hipom po trgih in ulicah.

Sam ni vedel, kako je prišel domov. Objel ga je peristilov hlad. Vtopil se je v misli. Na to se vendar ni upal misliti, da bi ušla z njim. Globoko in tajno je živela ta ideja v njegovi duši in pričakoval je, da je vse ostalo odvisno od tega, ali mu ona pripozna ljubezen ali ne.

Sklenil je iti jutri zopet v sve-tišče. Dolgo je čakal nanjo, a zaman. Bled in utrujen od nočnega bdenja, je sedel cel dan v peristilu in nikjer ni mogel najti tolažbe. Zato je bil celo vesel, da je prišel dan vežbanja.

Predno je odšel v pretorijanski tabor, je stopil v hišo sel in donesel vest, da se je bila na meji bitka, v kateri so bile Maksencijeve čete poražene. Oče in oba brata sta zdrava. Tudi on, Valerijan, naj vstopi v Konstantinovo vojsko, ki se počasi bliža Rimu in se pripravlja, da ga vzame z naskokom.

Valerijan je naročil slu, naj pove očetu, da je že prisegel zvestobo Mak-

senciju in kako je bil prisiljen v to. Oče naj oprost!

Ko je došel mladenič v pretorijanski tabor, je tam vse kazalo, da je prišla vest o bitki in njenem nesrečnem izidu že tudi semkaj. Maksencija ni bilo, kajti vršile so se v njegovi palači sijajne pojedine. Gospodar Rima se je hotel še enkrat naučiti vsega, kakor bi slutil, da že vejejo smrtne peruti nad njim.

Konstantin, Konstatin prihaja! Vsi, ki verujete v bogove Rima, padete pod njegovim mečem! Kot blisk se je raznesla vest po mestu, nepopisen strah je zavladal po mnogih hišah.

Maksencij se je vendarle zganil. Dal je ukaz, prijeti sovražnika jutri zunaj mesta. Vse naj bo pripravljeno za odhod in na boj!

Imperator ni zaupal rimskim prebivalcem, zato tudi ni poslušal nasveta, naj počaka Konstantina raje za zidovjem, ob katerem si razbije le - ta svoje sile.

Valerijan je poslal zvečer pred odhodom materi pismo, v katerem je vzel slovo.

Z izgovorom, češ, da je prinesel Valerijanu denar, se je pojavil še tisti večer očetov sel v pretorijanskem taboru. Poizvedel naj bi obenem o Maksencijevi sili in li namerava vojska ostati na obzidju.

Sel je prišel v pravem trenutku in je lahko govoril z Valerijanom.

Oče je pozval sina še enkrat, naj ne vzdigne meča proti Konstantinu, katerega je izbral sam bog, da utrdi pravo vero in pravo cerkev na zemlji. Porabi naj prvo priliko in prestopi v Konstantinov tabor, sicer zadene Valerijana očetovo prokletstvo. Če pade v boju proti Maksenciju, pade kot mučenik za sveto vero.

»In če si prav pagan, prideš vseeno v nebesa.«

»Vseeno? Čuj, kdo ti je to povedal?«

»Bonifacij.«

»Kdo je to?«

»Kristjanski duhovnik, ki je krstil tvojega očeta in brata.«

»Ali ti nisi krščen?«

»Midva s Konstantinom čakava. Dala se bova krstiti šele na smrtni postelji.«

»In zakaj šele tedaj?«

»Zato, da s kakim grehom ne izgubiva božje milosti v življenju. Ti niti ne veš, kaj je to posvečujoča milost božja!«

»Kako naj vem?«

»Vidiš, to je milost, ki ti jo da kristjanski bog, da si lahko pošten in čist.«

»In te milosti vidva s Konstantinom nočeta?«

»Bonifacij in drugi duhovniki že vedo, kaj je prav in kaj ni prav.«

»Ali ne pridejo samo krščeni v nebesa? Kaj pa, če padeta preje v boju?«

»Bonifacij je dejal, da pridemo vsi v nebesa, ker prejmemo krst mučenikov; krst krvi.«

»Torej do tedaj počneš lahko najhujša hudodelstva? Res, škoda, da nisem Konstantin, ali vsaj sel očetov.«

»Ne govori tako, Valerijan, in ne misli tako slabo o meni. Glej, Bonifacij se je zastonj trudil, da napravi iz mene hudodelca!«

»Zares, kaj pa je hotel od tebe?«

»Nikoli ne umorim človeka zavrato, in če se imenuje ta človek tudi Maksencij! Pošten Rimljan hočem umreti ali zmagati v poštenem boju!«

Valerijan je poznal starega človeka in je vedel, da govori iz srca.

»Kakšen lažnik je ta Bonifacij in kakšen potuhnjenec,« je izpregovoril sel po krajšem molku.

»Lažnik?«

»Čuj! Danes zjutraj sem slučajno slišal pogovor Bonifacijev z nekim drugim kristjanskim duhovnikom, ki je baš došel k nam. Bonifacij je pripovedoval, da je svetoval Konstantinu, kako lahko opogumi vojsko. Imperator Konstantin je bil pripravljen, češ, to itak ne škodi.«

(Konec prihodnjic.)

geneče tekočine, katero so potem za-
stili žejni člani novoustanovljenega
veteranskega društva. Drugi dan
jutraj je pa stopil Johan Scheless-
nigg do orožniške postaje in ovadil
vohovskega mojstra Šivanko kot vele-
srbskega zarotnika. In tako je dobilo
prijazno dolensko mestce * svojo
velesrbsko afero, ki bode gotovo pro-
vzročila ubogemu mojstru Šivanki
bilo skrb in sitnosti, ker se čuje, da
pride vsaki hip iz Ljubljane nek do-
gi gospod iz neke palače ob Bleiwei-
sovi cesti, da bode osebo vodil naj-
strožjo preiskavo proti nevarnim za-
rotnikom. O tem vam bomo pa po-
ročali ob drugi priliki.

O aferi Peerz.

Rudolf C. Peerz, ukrajni šolski
nadzornik za nemške šole na Kranj-
skem, je poslal listu »Allddeutsches
Tagblatt« ta-le popravek: »Ni res, da
bi bil suspendiran kot ukrajni šolski
nadzornik, res pa je, da je bila proti
meni vložena anonimna ovadba, toda
e. kr. okrožno sodišče v Novem mestu
je kazensko postopanje takoj po pr-
vih poizvedbah ustavilo.« — Nimamo
povoda dvomiti, da bi ta Peerzov po-
pravek ne odgovarjal resnici. Če pa
odgovarja resnici, potem pač Peerzov
slučaj v kaj drastični luči kaže na-
pravnost koruptne odnošaje, ki vla-
dajo v naši šolski upravi. Če šolska
uprava nima ničesar proti profesorju
in nadzorniku, kateremu so se očitati
in kateremu se lahko tudi dokažejo
naravnost gorostasni moralni grehi,
za mirno trpi, da ta famozni »vzgo-
jitelj« nadaljuje svoja nečedna de-
janja. Je to njena stvar, toda vsa po-
štena javnost zahteva glasno in re-
solutno, da se Peerza brez odlaganja
odpusti in da se mu niti trenutka več
ne dovoli opravljati profsorskega in
nadzorniškega posla. Sicer pa, ali je
morda Peerz dobil posebno koncesijo,
da sme zapeljivati gojenke na učite-
ljišču in razdajati službe na kočev-
skem učiteljišču za ceno, da se udajo
njegovi pohotnosti? Ali podatki, ki
smo jih navedli v našem listu o Peer-
zovem »učiteljevanju in nadzorova-
nju« oblasti se ne zadostujejo, da bi
se čutila prisiljena postopati proti
njemu? Dobro! Potem bomo navedli
se par slučajev, ki bodo Peerza poka-
zali v še svetlejši luči. Dokažemo
lahko, da je Peerz gojenke na učite-
ljišču poljuboval in da je pri njem
tista krasno uspevala, ki mu je bila
»prijazna« in »naklonjena«. Tako
vzgojuje profesor Peerz žensko mla-
dino k — moralnemu življenju! Ka-
ko je kot nadzornik postopal s podre-
jenimi mu učiteljicami, kaže ta-le
dogodek: Učiteljica K. bi bila rada
premeščena na drugo službeno me-
sto. Napotila se je radi tega k nad-
zorniku Peerzu. Pozval jo je, naj pri-
de na njegovo stanovanje. Nič hudega
sluteč je šla tjakaj. Čim pa je stopila
v sobo, je Peerz skočil k vratom in
jih zaklenil. Kaj se je kasneje zgo-
dilo, ne bomo opisovali, ker si vsakdo
lahko misli. Vprašamo Peerza, ali je
ta dogodek resničen ali ni resničen?
Ako je resničen, potem pa vprašamo
šolsko oblast, kako more trpeti, da je
Peerz še vedno učitelj na ženskem
učiteljišču in še vedno ukrajni šolski
nadzornik?

Hotel »Union« ne pozna nobene de-
želne barve.

Kadar gre hotelu »Union« za
kšeft, takrat bi obesil tudi frankfur-
tario. Tako smo videli zdaj že par-
krat vibrati raz hotel »Union« slo-
vensko trobojnico, ki je obenem tudi
barva dežele Kranjske. Tudi pri zad-
njih gasilskih slavnostih so razobe-
sili slovensko trobojnico. Danes pa
vsi samo cesarska in mestna zastava.
Po našem skromnem mnenju, vendar
naša deželna zastava ni nikakoršna
provokacija, katere bi se moral sra-
čnovati morda dični deželni poslanec
in ravnatelj »Uniona« Kobi. Morda
bi pa vojaška godba ne koncertirala,
če bi visela deželna barva. Dobro bi
bilo, če deželni odbor pouči svoje pri-
jatelje, kakšno dolžnost imajo na-
bram deželi.

Strelna in požar.

Z Bleda nam poroča prijatelj
našega lista: Včeraj popoldne se je
pripravljalo na dež. Ob pol 6. je en-
krat zagrmelo in strelna je udarila

v župnijsko gospodarsko poslopje v
Zasipu (vaseca med Bledom in Ži-
rovnico), in sicer v leseno streho nad
ouim delom, kjer ima požarna bram-
ba svojo shrambo. V petih minutah
je nastal strašen ogenj. Ker je bil
en del poln svežega sena, se je razvil
velikanski dim, ki je opozoril vse va-
si, kamor nese oko, na veliko nevar-
nost, ki je nastala za celo to vas (kjer
so hiše na kupu z lesenimi strehami).
In tu smo imeli priliko občudovati
vrline naših požarnih bramb. Domači
ognjegasci so bili v par minutah že
na delu. Izvlekli so gasilnico izpod
ognja, a nekaj cevi je že bilo pogore-
lo. Čez četrte ure so prihiteli že ognje-
gasci z Bleda, malo potem z Ri-
bovega in po vrsti: iz Gorij, Ži-
rovnice, Radovljice, Begunj in Bo-
hinjske Bele. Med prvimi je bil na
licu požara oddelek 20. vojaških kole-
sarjev, ki so zdaj v Radovljici. V
18. minutah so bili pri požarju. V
Radovljici so bili ognjegasci ravno
pripravljeni, da se udeležijo pogreba
svetnika Dralka, ko so po dimu
spoznali, da je v Zasipu požar. In ta-
ko so se zbrali okoli gorečega po-
slopja ognjegasci iz vse sosesčine.
Umeje se, da je prihitelo v Zasip
nešteto letoviščarjev z Bleda, Žirov-
nice, Most, Lesc itd. Kolesarjev in
kočij je vse mrgolelo po cestah. —
Ali vrli ognjegasci so poskrbeli, da je
bilo premalo ognja za toliko gledal-
cev. Ogenj so omejili le na isto po-
slopje. Izpod ognja so rešili vse kra-
ve in prašiče, dasi s precejšnjo teža-
vo. Po poldrugi uri so še privlekli na
varno zadnjo prašiča, ki je pa bil
le še na pol živ. Poslopje je uničeno
do tal. Z veliko pridnostjo, požrtvo-
valnostjo in pogumnostjo so ognje-
gasci odvrnili od cele vasi nevarnost,
ki bi gotovo uničila vse, kakor pred
dvema letoma blejski grad. Čast jim!

Slovenici pozor!

Po Ljubljani kolovrtati te dni
mlad čifutek ter ponuja slike, nare-
jene po fotografijah. Obljublja, da
se slike, če ne bi ugajale, vzemo na-
zaj, ozir. se prepuste kar brezplačno
naročnikom. So res prijazni ti čifuti.
Vendar svarimo naše ljudi pred lah-
komišljenimi naročili, ako nočejo
priti ob denar. Fante pa noče znati
niti besedice slovenske. Zato misli-
mo, naj bi bil rajše ostal na Dunaju
ter tam napravljaj kupčije. Ker ima-
mo Sloveni dovolj fotografov, ki so
naše narodnosti, se nam ni treba
obračati do tujih nemških tvrdk.
Svoji k svojim! Ako bi prišel Slove-
nec med Nemce ter ostentativno go-
voril le slovenski, ne bi bil niti živ-
ljenja varen.

Mestna hranilnica ljubljanska

naznanja, da se danes popoldne ne
uraduje.

Policijske vesti.

Sekiro ukradla.

Včeraj je neka okoli 35 let stara
ženska ukradla v Gradišču iz veže re-
stavraterju Jožetu Friedlu novo se-
kiro, vredno 6 K, in svetilko,
vredno 2 K.

V stanovanje vlomil.

Pred nekaj dnevi je v Klancu pri
Vodicah vlomil nek moški v stano-
vanje Ivana Koncilja in mu
ukradel kolo, vredno 60 K. Kolo je
tat koj drugi dan prodal in neznano
kam pobegnil.

Priporočljiva natakarija.

Gostilničarka Marija Didiče-
va iz Idrije je pred nekaj dnevi iz
neke tukajšnje posredovalnice za delo
in službe sprejela za natakarijo Ano
Ekeljevo, rodno iz Celja. Koj
drugi dan pa je Ekeljeva ukradla
podnatakariji Ani Čerinovi dva zla-
ta po 10 K in pobegnili. Med vožnjo
iz Idrije do Logatec pa je ukradla
neki učiteljici pelerino, vredno 16 K.
O tatiji ni nobenega sledu.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Lepe družinske razmere vlada-
jo v družini Jeromnovi v Mali vasi
pri Ježici. Žena ga včasih rada malo
pije in pogleduje tudi za nekim vdov-
cem, ki ima osem otrok. Mož pa do-

ma robanti — in tako se vname v
Jeromnovi hiši skoro vsak dan pre-
pir. Mož in žena se tepeta, da se kar
kadi — in to vpricho nedoletnih otrok!
Kar jima pride v roko, je dobro-
došlo orožje: burkije, metla, poleno,
nož, sekira... Zadnjič enkrat je bil
pa že celo hud nastop. Žena je z otro-
ki popoldne obračala deteljo, mož pa
je godrnjal. Nazadnje je bilo ženi go-
drnjanja dovolj, pustila je deteljo in
šla v gostilno. Ko pride domu, pa
najde vrata zaklenjena in morala je
spati zunaj. Zjutraj, ko je moral
Jeromen seveda odpreti vrata, sta si
pa skočila v lase. Konec prepira je
bil tak, da je žena izgubila en zob ter
dobila po glavi več prask, on pa je
dobil z motiko po glavi tudi več po-
škodb. — Za zdaj je sodnik oba
vzorna zakonska odpravil z ukorom,
ki pa najbrže ne bo čisto nič poma-
gal. — In takih nesrečnih zakonov je
veliko več kot bi si kdo mislil. To je
pekel za moža in ženo. Inkaticizem,
ki uči svetost zakona, se brani privo-
liti v to, da bi se tak pekel razrušil.
Z ločitvijo zakona bi ne bila svetost
zakonov — namreč tistih, ki so res
srečni — prav nič dotaknjena; v ne-
srečnih zakonih pa itak tiste svetosti
ni nikjer.

Precejšnja mera pijače in nje
nasledki. Pleskarski pomočnik L. B.
je sicer šele 19 let star, piti zna pa že
prav pošteno. Zadnjič enkrat je iz-
pil od opoldne pa do polu 7. zvečer
dvanajst vrčkov piva in v družbi
treh tovarišev še 3 l vina. Seveda je
bil tudi pošteno pijan. Okoli 7. ure se
je zibal iz gostilne po cesti proti do-
mu. Srečali so ga trije znanci in so
ga uljudno pozdravili. On pa se obr-
ne in enega od znancev brez vzroka
s palico tako močno udari, da je ta
zadobil lahko telesno poškodbo. Sod-
nik je nasilneža obsadil na 48 ur
zapora, akoravno so vsi trije znanci
zatrjevali, da je »jako fejest fant si-
eer«.

Razne stvari.

* Rodbinska tragedija. Nek go-
zdar blizu Karlovih varov je dvakrat
ustrelil na svojo ženo ter jo pri tem
lahko ranil. Na to si je iz revolverja
pognal kroglo v glavo. Bil je takoj
mrtev.

* Poštar poneveril. Poštarka v
Sivericu v Dalmaciji že devet dni po-
grešajo. Konstatiralo se je, da manj-
ka v blagajni 45.000 K. Domnevajo,
da je ušel na Grško.

* V proslavo anarhista. Pred-
včerajšnjim ponoči je v Rimu nek
anarhist pri palači Farnese, v kateri
se nahaja tudi francosko poslanstvo,
nabil na zid krono in plakat v spo-
min obletnice usmrtitve Caseria, mo-
rileca Carnota. Zjutraj je policija od-
stranila krono in plakat.

Vprizorjena igra.

Na drugem mestu poročamo, da
so snoči prihajale na Dunaj brzojav-
ke iz Ljubljane, ki so vedle poročati o
velikanskih demonstracijah, ki so
baje imele protiaustrijski značaj.
Konstatujemo, da o teh demonstraci-
jah v Ljubljani nihče ne vé ničesar.
O stvari smo se informirali pri dr-
žavni policiji in tu smo izvedeli tole:
Okrog 10. je prišlo mimo nemške ka-
zine okrog 40 ljudi, ki jih ni nihče
poznal. Prišedši mimo kazine so jeli
klicati »živio in peti »Hej Slovani«.
Stražnik jih je energično pozval, naj
se razidejo, ker pa so le še klicali
»živio«, je policijski svetnik Pertot
pozval orožnike. Toda štiridestorica
se je razšla, predno so stopili v akci-
jo orožniki. To je vse, kar se je zgo-
dilo v Ljubljani snoči, to je vsa proti-
avstrijska demonstracija. Sedaj pa
vprašamo, ali je »živio«-klicanje
pred nemško kazino že proti-
avstrijska demonstracija? Ali je de-
monstracija že to, ako se na pred-
večer cesarjevega rojstnega dne kliče
»živio«?

Iz dejstva, da so bile razširjene
na Dunaju vesti o silnih demonstraci-
jah v Ljubljani že preje, predno
je prišlo do incidenta pred kazino,
pa sklepamo, da je bil dogodek pred
kazino naročen, to tem bolj, ker se
je na Dunaj z nemške strani celo
poročalo, da so bile razbite šipe na

kazini, dasi je to od kraja do konca
zlobna laž. A kar nas še posebno
utrjuje v prepričanju, da je bila
stvar naročena, je to, da ni nihče,
dasi je bila pred kazino zbrana cela
četa detektivov, poznal nobenega iz-
med tistih, ki so pred kazino klicali
»živio«. Čudno, ko vendar detekivi
poznajo vsakega človeka v Ljubljani!
— Demonstracije v Ljubljani!
Kdo bi te demonstracije želel in ko-
mu bi bile na korist, se pač prav
lahko ugane!

Za kratek čas.

Učitelj: Od vzvišenega do
smešnega je samo en korak. Franek,
povej kak izgled.

Franek: Če me hočejo oče
pretepsti, mati pa jim strgajo štabrl
iz rok in jih napode.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 17. avgusta 1910.

Praga: 41, 55, 49, 46, 85.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 17. avgusta 1910.

Malozboni papirji.	Denarji	Blagovni
4% majeva renta	93-60	93-80
4-2% srebrna renta	97-40	97-60
4% avstr. krona renta	93-55	93-75
4% ogr.	91-85	92-05
4% kranjsko deželno posojilo	95-50	96-50
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	232-—	238-—
„ „ „ 1864	324-—	329-50
„ tiske	155-—	161-—
„ zemeljske I. izdaje	298-—	304-—
„ „ II.	280-10	286-10
„ ogrske hipotečne	248-50	254-50
„ dun. komunalne	530-—	540-—
„ avstr. kreditne	521-—	531-—
„ ljubljanske	84-50	90-50
„ avstr. rdeč. križa	62-75	66-75
„ ogr.	37-75	41-75
„ bazilika	29-—	33-—
„ turške	255-75	256-75
Dolnice.		
Ljubljanske kreditne banke	440-—	446-—
Avstr. kreditnega zavoda	665-—	666-—
Dunajske bančne družbe	547-—	548-—
Južne železnice	113-25	114-25
Državne železnice	743-50	744-50
Alpine-Montan	744-75	745-75
Češke sladkorne družbe	255-—	257-—
Živnostenske banke	265-—	266-—
Valute.		
Cekini	11-36	11-39
Marke	117-45	117-65
Franki	95-35	95-50
Lire	94-65	94-85
Rublji	253-—	253-75

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 17. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9-86
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10-10
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7-41
Koruza za maj 1911.	za 50 kg	5-64
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7-27

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest
iz ljubljanske preteklosti.

Ta zabavna povest, polna krep-
kega in preširnega humorja in
svežih, dostikrat razposajenih
dovtipov, je prav kar izšla v
posebni knjigi. Prijateljem ne-
prisiljene komike in veselega
smeha bodi posebno priporočena.

Cena knjič. 1 K, vez. 1'00 K, s pošto 10 v več.

Narodna knjigarna
v Ljubljani.

Razne prevode

Iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pismu in drugih tiskovin
oskrbi **osem** v tej stroki izveščen
uradnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Naroda“.

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštami povzeta
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena sliki 5 kren. 2073

Usojam si vpljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 82.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-50

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po
5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovenski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovenski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 42.812.797.— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovenska zavarovalnica z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

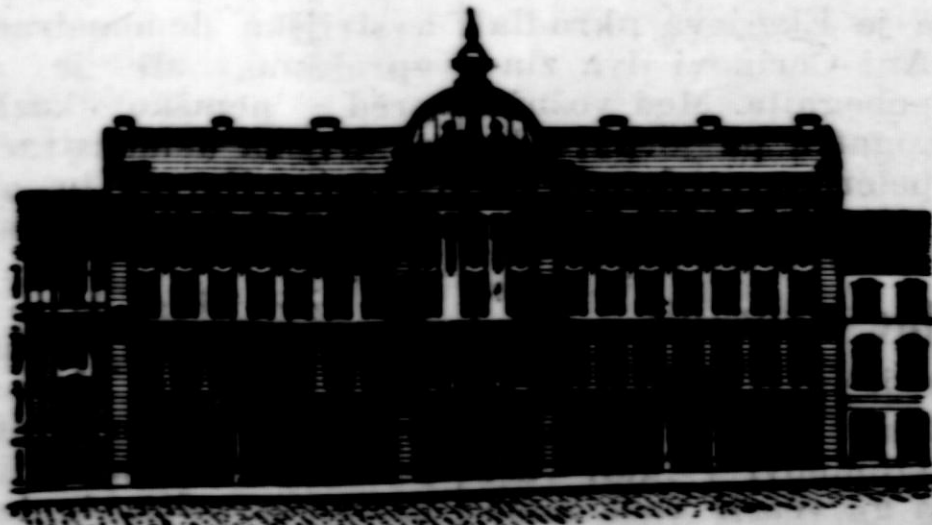
∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1900 nad 518 milijonov kren.

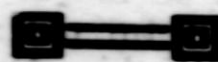
Obstoječih vlog nad 28 milijonov kren.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kren.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržene obresti se
prispejuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4